

[Ritta Ahm.]

danske lægeforening. Jeg går ud fra, at vi kan få det materiale oversendt til kommunaludvalget. Jeg vil så bedre herudfra kunne skønne, om de forandringer, der ønskes, af lægeuddannelsen findes rimelige.

Får jeg blot den mindste mistanke om, at man også her vil forsøge at socialisere, så vil jeg gerne sige fra fra kristeligt folkepartis side med det samme. Men foreløbig vil jeg dog tilsige en positiv udvalgsbehandling.

Kaj Hansen (DKP):

Nu har Tindemans jo dementeret sine udtalelser om, at danske EF-politikere ikke skulle gå helhjertet ind i EF-problematikken, og hvis han nu havde hørt de foregående ordførere — måske med undtagelse af fru Kristine Heltberg — så ville han da også have frydet sig over den følgagtighed, som her er lagt for dagen over for et lovforslag, hvor man prøver på at gøre en dyd af nødvendigheden. For dette lovforslag er jo en direkte følge af Danmarks medlemskab af EF, hverken mere eller mindre.

I bemærkningerne til lovforslaget står, at det tilsigter

„dels at bidrage til løsning af kapacitetsproblemerne i den kliniske videreuddannelse af læger efter bestået embedseksamen, dels at gennemføre de ændringer i lægeloven, der følger af de af De europæiske Fællesskaber udstedte direktiver om læger.“

Hvad det sidste angår, så er det korrekt. Stort set hele lovforslagets formål er at indrette dansk lovgivning om udøvelse af lægegerning, så direktiverne opfyldes til punkt og prikke. Hvad det første formål angår, løsningen af kapacitetsproblemerne, så er den motivering for lovforslaget mere end søgt. Den kan faktisk ikke begrundes i de eksisterende forhold, som jeg skal komme tilbage til. Hertil kommer, at den foreslåede løsning medfører en forringelse af den lægelige uddannelse. Når man tidligere har drøftet, hvad en harmonisering af lægegerningen inden for EF ville betyde, så har man altid hørt fra EF-politikernes side, at det ville ikke få nogen indflydelse på uddannelsen; den ville vi fortsat selv få lov til at bestemme. Nu kommer sandheden ganske klart for dagen. For at gennemføre EF-direktiverne skal hele det danske uddannelsessy-

stem ændres. Ja men det står i bemærkningerne, hr. Ejler Koch. Der står ordret:

„Dette nødvendiggør en ændring af det danske uddannelsessystem, der adskiller sig fra samtlige øvrige EF-landes (og de øvrige nordiske landes).“

Det kan man ikke benægte, for det er fakta. Det, der nu foreslås, er, at den kliniske uddannelse nedskæres fra 24 måneder til 18 måneder, som skal bestå af 6 måneders medicin, 6 måneders kirurgi samt 6 måneders valgfri klinisk tjeneste, som vil kunne udføres hos en alment praktiserende læge.

Når det i bemærkningerne anføres, at kun 75 af de ca. 1.000 læger uddannet efter 1967-studieplanen, der ved udgangen af 1974 havde 2 års kandidat alder og dermed teoretisk mulighed for at opnå ret til selvstændig lægevirksomhed, havde opnået denne ret, fortæller det ikke en pind i virkeligheden. Hvad de øvrige vil gøre, hvornår de vil gøre det, og hvornår de vil gå i gang med selvstændig virksomhed, kan man ikke vide noget som helst om. Hvis en sådan undersøgelse bare skulle have den mindste værdi, så skulle man have spurgt hver enkelt og stillet dem en række spørgsmål, der havde belyst, hvilke planer de havde, og om det var en mangel ved uddannelsessystemet, at de ikke havde opnået ret til selvstændig lægevirksomhed.

Hvad angår de kompetencegivende 24 måneders sygehustjeneste, som vi har nu, og vanskelighederne ved at opnå ansættelse, så kunne det jo klares på en helt anden måde end ved at gennemføre en forringet uddannelse. Det hænger bl. a. sammen med lægevagtordningen. Det er nu så udstrakt en ordning med meget udstrakt overarbejde, at indtjeningen ved overarbejde ved lægevagtordningen næsten kan nå op på, hvad der betales for den almindelige lægegerning. Afskaffelse af denne dobbeltbeskæftigelse ville stort set give plads til dem, der søger den 24 måneders hospitalstjeneste. Vi behøver altså slet ikke at lave om på vores uddannelsessystem for at klare den pukkel, der her er opstået.

Den arbejdsgruppe, som har arbejdet med 18 måneders forslaget, har givet udtryk for, at forudsætningen for at gennemføre det måtte være, at der etableres et speciale i almen medicin eller en anden form for vide-